

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 569 din 1 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal	2–4
Decizia nr. 585 din 8 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său	5–6
Decizia nr. 683 din 31 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 45 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	7–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.590. — Ordin al ministrului culturii pentru reacreditarea Complexului Muzeal Bistrița-Năsăud din Bistrița județul Bistrița-Năsăud	11
2.591. — Ordin al ministrului culturii pentru acreditarea Muzeului Județean Ialomița din Slobozia, județul Ialomița	12
2.592. — Ordin al ministrului culturii pentru acreditarea Muzeului de Istorie și Etnografie Darabani din Darabani, județul Botoșani	12
3.261. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind aprobarea componenței Comisiei de elaborare și a Comisiei de validare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional	13–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
2.493. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Național Liberal cu ocazia alegerii Președintelui României din anul 2019.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 569**

din 1 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 alin. (1) lit. a)
din Codul penal**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 1 București, din oficiu, în Dosarul nr. 17.698/299/2017, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.375 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se arată că textul criticat respectă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate, în sensul art. 1 alin. (5) din Constituție. Se susține că semnificația sintagmei criticate poate fi determinată prin analizarea din punct de vedere gramatical a dispozițiilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, nefiind necesară definirea ei, în mod expres, prin lege. Se susține, de asemenea, că textul criticat respectă principiul legalității incriminării prevăzut la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, totodată, dispozițiile art. 20 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.698/299/2017, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal**, excepție ridicată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de confirmare a unei ordonanțe de renunțare la urmărirea penală, emisă într-o cauză penală în care, în urma unei percheziții corporale efectuate în cadrul unui control de rutină, a fost găsit asupra intimatului un cuțit tip briceag, motiv pentru care împotriva acestuia s-a început urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că textul criticat este neconstituțional întrucât noțiunea de „cuțit” și sintagma „alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire”, din

cuprinsul acestuia, sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând destinatarului legii penale să își adapteze conduita la cerințele acesteia. Se susține că sensul noțiunilor anterior menționate nu poate fi determinat, nici măcar cu ajutorul unor specialiști, acestea fiind de o generalitate extremă, nepermisă de legislația penală, deoarece există foarte multe obiecte confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire. Se arată că, în acest fel, răspunderea penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal poate fi extinsă la multe ipoteze care nu au fost avute în vedere de legiuitor cu prilejul reglementării infracțiunii de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase. Se arată că, pentru asigurarea respectării standardelor de calitate a legii și a exigențelor principiului legalității incriminării, legiuitorul ar fi trebuit fie să definească, în cuprinsul titlului X al părții generale a Codului penal, noțiunea de „cuțit” și sintagma „alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire”, fie să facă trimitere, în scopul clarificării înțelesului acestora, la definiția armei albe cu lamă prevăzută la art. 2 pct. IV subpct. 8 lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor. Se susține că, în lipsa unei definiții legale a noțiunilor criticate, este aplicabil în legislația penală sensul comun al termenilor din care acestea sunt formate, însă definiția dată noțiunii de cuțit în Dicționarul explicativ al limbii române nu este relevantă în prezenta cauză. Se arată că, pentru aceste motive, prevederile art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal contravin dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și, totodată, prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție și celor ale art. 7 din Convenție. Este invocată jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la standardele de calitate a legii și la principiul legalității incriminării și se arată că textul criticat enumeră în mod expres care sunt obiectele ce nu pot fi purtate în anumite locuri, de asemenea, expres și limitativ prevăzute de lege, prin folosirea unor termeni din limbajul comun ce nu necesită o definire separată în cuprinsul Codului penal. Se susține că prevederile art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal sunt formulate clar, fluent și inteligibil, că acestea nu conțin pasaje obscure sau echivoce și că ele reglementează cu claritate conduita de urmat de către destinatarul legii penale.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că textele

criticate sunt în acord cu exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție, dar că în susținerea acestora sunt invocate aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, atribuție ce revine instanțelor judecătorești.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, care au următorul conținut: „(1) *Fapta de a purta fără drept, la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri special amenajate și autorizate pentru distracție ori agrement sau în mijloace de transport în comun: a) cuțitul, pumnalul, boxul sau alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire; [...].*”

12. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la calitatea legii și ale art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și prevederilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la principiul legalității incriminării.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că într-adevăr noțiunea de „cuțit” din cuprinsul prevederilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, ce reglementează infracțiunea de port sau folosire fără drept de obiecte periculoase, nu este definită în legislația penală sau în cea procesual penală, neavând prin urmare o semnificație specifică acestei ramuri de drept, conform principiului autonomiei conceptuale a dreptului penal. Lipsa unei asemenea definiții denotă intenția legiuitorului de a conferi noțiunii analizate sensul comun, uzual al termenului. Potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, prin „cuțit” se înțelege un instrument de tăiat, format dintr-o lamă metalică și dintr-un mâner, având numeroase și variate întrebuințări în gospodărie, în atelier etc., acesta fiind, prin urmare, și înțelesul pe care termenul criticat îl are, în contextul determinării elementului material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal. (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 66 din 29 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 17 mai 2019, paragraful 11).

14. În ceea ce privește trimiterea făcută, în susținerea excepției de neconstituționalitate, la prevederile art. 2 pct. IV subpct. 8 lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, Curtea constată că legiuitorul a definit, prin norma juridică anterior referită, sintagma „arme albe cu lamă” ca având sensul de arme care îndeplinesc următoarele criterii: lama este fie solidară cu mânerul, fie echipată cu un sistem ce îi permite să facă corp comun cu mânerul său; are tăiș dublu pe toată lungimea sa; lungimea este mai mare de 15 cm; lățimea este mai mare sau egală cu 0,4 cm; are un mâner prevăzut cu gardă. Dar, având în vedere că prevederile art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal nu fac trimitere la dispozițiile legale anterior menționate, Curtea reține că sfera obiectelor periculoase la care

acestea se referă este diferită de categoria armelor albe cu lamă, definite la art. 2 pct. IV subpct. 8 lit. a) din Legea nr. 295/2004.

15. De altfel, la noțiunea de „arme” face trimitere alin. (1) lit. b) al aceluiași art. 372 din Codul penal, respectiv la „arme neletale care nu sunt supuse autorizării ori dispozitive pentru șocuri electrice”, dispoziție legală ce trebuie interpretată prin raportarea la prevederile art. 179 alin. (1) din Codul penal, care definesc, în sensul legii penale, cuvântul „armă” ca fiind „instrumentele, dispozitivele sau piesele declarate astfel prin dispoziții legale”. Totodată, conform alin. (2) al aceluiași art. 179, sunt asimilate armelor orice alte obiecte de natură a putea fi folosite ca arme și care au fost întrebuințate pentru atac.

16. Având în vedere considerentele mai sus arătate, Curtea reține că legea penală oferă suficiente definiții și criterii pentru a putea distinge între diversele categorii de arme și, prin raportare la acestea, pentru a putea determina sfera noțiunii de „cuțit”, în sensul prevederilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal. Pentru acest motiv, nu se poate reține că textul criticat este contrar standardelor de calitate a legii, prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție, și principiului legalității incriminării reglementat la art. 7 din Convenție.

17. Așa fiind, încadrarea unor obiecte ca cele găsite asupra persoanei percheziționate, în prezenta cauză, constituie o problemă ce ține de interpretarea și aplicarea legii penale de către organele judiciare, aspecte ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată” (a se vedea în mod corespunzător Decizia nr. 66 din 29 ianuarie 2019, precitată, paragraful 14).

18. În ceea ce privește expresia „alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire” din cuprinsul art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, sensul acesteia trebuie determinat prin interpretarea sistematică a prevederilor art. 372 alin. (1) din Codul penal. Astfel, având în vedere că sintagma criticată a fost plasată de legiuitor după cele trei elemente ale enumerării de la alin. (1) lit. a) al art. 372 din Codul penal și că lit. b) și c) ale aceluiași alin. (1) fac referire la arme neletale și, respectiv, la substanțe iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, Curtea reține că expresia analizată vizează alte obiecte decât cele expres menționate la art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, excluzându-le pe cele prevăzute la lit. b) și c) ale aceleiași norme de incriminare. Mai mult, prin folosirea sintagmei „alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire” în cuprinsul dispozițiilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, legiuitorul arată că enumerarea din cuprinsul textului criticat nu este exhaustivă, lăsând instanțelor posibilitatea de a-l interpreta și aplica, în fiecare caz în parte, și de a include în sfera acestuia și alte obiecte care au fost fabricate sau confecționate pentru a tăia, înțepa sau lovi.

19. Prin urmare, semnificația cuvântului „cuțit” și a sintagmei „alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire”, folosite de legiuitor în reglementarea dispozițiilor art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal, poate fi determinată prin interpretarea gramaticală și sistematică a normei criticate de către orice persoană care cunoaște sensul comun al cuvintelor din vocabularul limbii române și, cu atât mai mult, dacă o astfel de persoană apelează la consultanță juridică de specialitate. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa — spre exemplu, prin Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragrafele 30 și 31 —, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. S-a reținut, totodată, că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității [Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coeme și alții împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei* (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91]. De asemenea, atât Curtea Constituțională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au constatat că semnificația noțiunii de „previzibilitate” depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. S-a reținut, astfel, că principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (hotărârile pronunțate în cauzele *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). S-a constatat, prin aceeași jurisprudență, că,

având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută și că una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. În acest context s-a arătat că, oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal, iar nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Totodată, s-a arătat că, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Pentru acest motiv, s-a statuat că rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, s-a reținut că art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, hotărârile pronunțate în cauzele *Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

20. Or, prin raportare la exigențele mai sus arătate, prevederile art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal respectă atât principiul legalității incriminării și a pedepsei, prevăzut la art. 7 paragraful 1 din Convenție, cât și standardele de calitate a legii, impuse de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, sensul cuvântului „cuțit” și al sintagmei „alte asemenea obiecte fabricate sau confecționate anume pentru tăiere, înțepare sau lovire” putând fi determinat de către destinatarii normei juridice criticate — prin utilizarea semnificației obișnuite a cuvintelor ce o compun și, la nevoie, prin recurgerea la consultanță juridică de specialitate, — permițându-le acestora să își adapteze conduita la exigențele sale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Judecătoria Sectorului 1 București, din oficiu, în Dosarul nr. 17.698/299/2017 și constată că prevederile art. 372 alin. (1) lit. a) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 585

din 8 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (2)
din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008
privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său, excepție ridicată de Oltița Manafu în Dosarul nr. 14.075/233/2017/a1 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.379D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.419D/2017 și nr. 2.444D/2017 care au ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său, excepție ridicată de Marcel Petre Străuț în Dosarul nr. 4.099/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și de Damian Roșu și Vasilica Roșu în Dosarul nr. 14.435/233/2017/a1 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.419D/2017 și nr. 2.444D/2017 la Dosarul nr. 2.379D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorii acesteia își exprimă, în realitate, nemulțumirea cu privire la absența reglementării cauțiunii printre formele de asistență judiciară.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea nr. 587 din 16 august 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.075/233/2017/a1, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său. Excepția a fost invocată de Oltița Manafu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a respins cererea de acordare a ajutorului public judiciar sub forma scutirii de la plata cauțiunii pentru suspendarea executării silite.

8. Prin Încheierea din 20 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.099/4/2017, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Marcel Petre Străuț într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

9. Prin Încheierea nr. 632 din 12 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.435/233/2017/a1, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său.** Excepția a fost invocată de Damian Roșu și Vasilica Roșu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a încheierii prin care s-a respins cererea de acordare a ajutorului public judiciar sub forma scutirii de la plata cauțiunii pentru suspendarea executării silite.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu permit acordarea de asistență juridică sub forma scutirii de la plata cauțiunii, fiind, astfel, încălcate accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea apreciază că dispozițiile legale criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate.

11. **Judecătoria Galați — Secția civilă** apreciază că, deși autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți de modul de aplicare a legii de către instanțe, aceasta nu atrage încălcarea dispozițiilor constituționale invocate. Interpretarea și aplicarea diferită a dispozițiilor legale de către instanțele de judecată nu pot face obiectul controlului de contencios constituțional.

12. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Avocatul Poporului**, în dosarele nr. 2.379D/2017 și nr. 2.419D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât susținerile de neconstituționalitate tind la completarea textelor legale criticate și nu au natura unor veritabile critici de neconstituționalitate. În Dosarul

nr. 2.444D/2017 apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 719 din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său. Având în vedere criticile formulate, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, în ansamblul său. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 719 alin. (2): „*Pentru a se dispune suspendarea, cel care o solicită trebuie să dea în prealabil o cauțiune, calculată la valoarea obiectului contestației, după cum urmează:*

a) de 10%, dacă această valoare este până la 10.000 lei;

b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depășește 10.000 lei;

c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depășește 100.000 lei;

d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depășește 1.000.000 lei.”

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 privind statul de drept, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 privind universalitatea, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum acesta se interpretează

potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în jurisprudența sa a examinat constituționalitatea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor invocate în prezenta cauză, și, prin Decizia nr. 868 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 26 martie 2019, paragraful 17, Decizia nr. 289 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 14 august 2018, paragraful 18, și Decizia nr. 502 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 18, a reținut, referitor la critica de neconstituționalitate privind absența reglementării cauțiunii dintre formele de ajutor public judiciar, că aceasta vizează, în realitate, o omisiune legislativă. Or, Curtea Constituțională nu poate analiza un text de lege din perspectiva a ceea ce el nu prevede *in terminis*, adică a lipsei de reglementare, și nici printr-un examen comparativ al legislației într-o anumită materie.

21. În ceea ce privește dispozițiile art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, chiar dacă autorii excepției de neconstituționalitate nu arată în ce mod acestea încalcă drepturile fundamentale, Curtea reține că aceștia sunt nemulțumiți de absența reglementării cauțiunii dintre formele de asistență judiciară, ca și în cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, precum și de faptul că nu beneficiază de asistență judiciară sub forma scutirii de la plata cauțiunii stabilite de instanța de judecată.

22. Astfel formulate, susținerile de neconstituționalitate tind la completarea textelor legale criticate și nu au natura unor veritabile critici de neconstituționalitate. Curtea s-a pronunțat constant, de exemplu, prin Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999, în sensul că nu este competentă a soluționa excepții de neconstituționalitate privind lacune legislative ori în cazul unor reglementări legale despre care se pretinde că ar fi incomplete ori nesatisfăcător redactate, deoarece ar presupune o intervenție nemijlocită în activitatea de legiferare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 924 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009, și Decizia nr. 895 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 10 august 2010).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 719 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în ansamblul său, excepție ridicată de Olița Manafu în Dosarul nr. 14.075/233/2017/a1 al Judecătoriei Galați — Secția civilă, de Marcel Petre Străuț în Dosarul nr. 4.099/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și de Damian Roșu și Vasilica Roșu în Dosarul nr. 14.435/233/2017/a1 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 683

din 31 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7)
din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 45
din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 45 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Edgar Laurențiu Dumbravă în Dosarul nr. 468/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.735D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.064D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Florina Izabela Cîrstea în Dosarul nr. 530/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.064D/2018 la Dosarul nr. 2.735D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 251 din 9 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 468/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** — admitând recursul împotriva Deciziei nr. 3.475 din 8 decembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în ceea ce privește soluția de respingere a cererii de sesizare a

Curții Constituționale — **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 și ale art. 45 din Legea nr. 303/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Edgar Laurențiu Dumbravă, judecător în cadrul Tribunalului București, în cadrul unei cauze de contencios administrativ, prin care a solicitat obligarea Consiliului Superior al Magistraturii la emiterea unei hotărâri prin care să se dispună promovarea sa pe loc, în grad profesional de judecător de Curte de Apel.

8. Prin Încheierea din 27 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 530/1/2018, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 303/2004.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Florina Izabela Cîrstea, judecător în cadrul Tribunalului București, în cadrul unei cauze de contencios administrativ, prin care a solicitat obligarea Consiliului Superior al Magistraturii la emiterea unei hotărâri de validare a rezultatului la concursul de promovare a judecătorilor și procurorilor, organizat la data de 26 noiembrie 2017, și promovarea sa pe loc, în grad profesional de judecător de curte de apel, începând cu data validării rezultatelor finale ale concursului.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, referitor la prevederile art. 45 din Legea nr. 303/2004, autorii acesteia susțin că sintagma „*în limita numărului de locuri*” cuprinsă de acestea contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât alte categorii de personal, din afara sistemului judiciar sau chiar din acest domeniu (personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor), pot promova în grad fără a se stabili un număr limitat de locuri pe care pot candida. Astfel, magistrații sunt o „categorie defavorizată, în accepțiunea art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare”. Se invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul nediscriminării. În concluzie, se arată că art. 45 din Legea nr. 303/2004 îngrădește în mod nejustificat și discriminatoriu dreptul judecătorilor și procurorilor de evoluție profesională, iar sintagma „în limita numărului de locuri” din textul de lege criticat contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

10. Mai mult, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.064D/2018, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 87 din Legea nr. 303/2004 referitor la personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor. Astfel, în timp ce judecătoria pot promova, în baza Regulamentului adoptat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006, cel mult până la gradul de curte de apel (promovarea în grad de judecător de Înalta Curte de Casație și Justiție fiind posibilă doar prin promovare efectivă la această instanță, potrivit unei reglementări distincte), totuși, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor poate promova în grad profesional echivalent celui de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor beneficiază de mai multe drepturi ori privilegii decât judecătorii. Tocmai pentru că statutul profesional al judecătorilor este identic, potrivit legii, cu cel al personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, se impune aplicarea aceluiași regim de promovare cu cel instituit pentru acesta din urmă, pentru care legea prevede în mod expres doar examen de promovare.

11. Cu referire la neconstituționalitatea prevederilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, autorul excepției din Dosarul Curții Constituționale nr. 2.735D/2017 arată că a formulat o solicitare privind validarea rezultatului obținut la concursul de promovare în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor și recunoașterea gradului profesional de judecător de curte de apel, care nu a fost însă analizată în Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, nefiind pronunțată în acest sens o hotărâre, astfel cum prevăd, în mod imperativ, dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004. La cererea amintită, i s-a răspuns la data de 17 mai 2016, pe calea unei adrese prin care i s-a adus la cunoștință că memoriul său nu a fost pus în discuție la analizarea notei de validare a rezultatelor concursului de promovare în funcții de execuție a judecătorilor, însă aspectele semnalate au fost învederate și de alți candidați judecători și procurori, fiind, așadar, avute în vedere cu prilejul analizării memoriilor acestora. În aceste condiții, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nici măcar nu a analizat temeinicia cererii formulate. Autorul arată că o asemenea solicitare trebuia introdusă în mod obligatoriu pe rolul Plenului, urmând a se decide asupra chestiunii invocate printr-o hotărâre, cu votul direct și secret al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Autorul excepției arată că în privința altor candidați care au formulat cereri de recunoaștere a gradului profesional chiar ulterior, prin Hotărârea Plenului nr. 585 din 26 mai 2015, Consiliul Superior al Magistraturii a dispus respingerea acestora, în mod legal, printr-o hotărâre, iar nu printr-o simplă adresă. Pentru aceste considerente, autorul consideră că este pus în imposibilitatea de a beneficia de o cale de atac la instanța supremă, solicitând a se constata că art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 contravine art. 16 și art. 21 din Constituție.

12. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu creează per se o situație discriminatorie, directă sau indirectă, legiuitorul putând institui reglementări corespunzătoare unor proceduri speciale, adresate unei categorii expres și limitativ prevăzute de subiecți de drept, în considerarea specificului activității acestora și a raporturilor juridice în care sunt angrenate. Căile de atac se exercită în condițiile, termenele și în limitele stabilite de legiuitor, părțile având obligația să-și exercite drepturile procesuale cu bună-credință și potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că dispozițiile art. 45 din Legea nr. 303/2004 sunt în deplin acord cu cele ale art. 16 din Constituție.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 2.735D/2017, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la art. 45 din Legea nr. 303/2004, se arată că reglementarea procedurii de promovare pe loc sau în funcții la instanțe/parchete superioare pentru judecători și

procurori se face prin lege, în acord cu dispozițiile constituționale care prevăd că „promovarea judecătorilor este de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice.” Prin urmare, Constituția lasă legiuitorului competența de a stabili condițiile și modalitățile în care se realizează promovarea. În ceea ce privește promovarea pe loc, opțiunea legală a fost pentru instituirea unui concurs pe un număr limitat de locuri, având în vedere și considerente de ordin bugetar, fără ca o astfel de opțiune să aducă atingere vreunei prevederi constituționale. Principiul nediscriminării semnifică aplicarea aceluiași tratament juridic persoanelor aflate în aceeași situație juridică; or, autorul excepției invocă încălcarea principiului nediscriminării între categorii profesionale diferite. Astfel, în ceea ce privește personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, la care se face trimitere în motivarea excepției de neconstituționalitate, promovarea se face în modalități similare magistraților, dar în cazul acestora nu este posibilă o promovare efectivă în funcții, datorită specificului organizării instituției respective, ci doar o promovare pe loc, în grad profesional, iar dispozițiile legale privind examenele și concursurile magistraților se aplică „în mod corespunzător” și personalului asimilat acestora (art. 87 din Legea nr. 303/2004), în măsura compatibilității cu specificul organizării profesiilor respective. Aceeași justificare este valabilă și pentru comparația cu alte categorii profesionale, care au un specific al organizării profesiei diferit care permite, în funcție și de opțiunea legiuitorului, o avansare în carieră prin trecerea într-un grad profesional superior, prin examen sau concurs, fără ca acest lucru să echivaleze cu o discriminare în raport cu categoria profesională a magistraților. O eventuală corectare a procedurii, în sensul de a se da posibilitatea magistraților să promoveze în grad doar prin examen, fără existența unui număr limitat de posturi, poate fi operată doar printr-o modificare legislativă adoptată de Parlament.

16. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, Guvernul consideră că aceasta este inadmisibilă. Prevederile criticate reglementează calea de atac specifică împotriva hotărârilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, termenul de formulare și instanța competentă; aceste dispoziții sunt aplicabile în toate situațiile în care Plenul soluționează aspecte ce privesc cariera și drepturile magistraților, hotărârile respective fiind supuse unui controlul judecătoresc deplin. Însă din motivarea excepției rezultă că, în realitate, aceasta privește modul de interpretare și aplicare a unor dispoziții legale, autorul fiind nemulțumit de modalitatea de soluționare de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a unui memoriu prin care a solicitat validarea rezultatului obținut la concursul de promovare în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor și recunoașterea gradului profesional de judecător de curte de apel, respectiv prin comunicarea unui răspuns, iar nu prin adoptarea unei hotărâri, în condițiile art. 29 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, procedeu care pune în discuție posibilitatea contestării acestui răspuns prin intermediul căii de atac specifice, reglementată la art. 29 alin. (7) din aceeași lege sau, dimpotrivă, pe calea unei acțiuni în contencios administrativ, dreptul comun în materie. Or, modul de interpretare și aplicare a unor prevederi legale revine instanțelor judecătorești, în opera de înfăptuire a justiției, aceste aspecte excedând competenței instanței de contencios constituțional.

17. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 sunt constituționale. Referitor la critica privind încălcarea art. 16 din Constituție, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite, iar violarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și Decizia nr. 254 din 7 aprilie 2015). În speță, consideră că normele criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Referitor la critica privind încălcarea art. 21 din Constituție, se invocă deciziile nr. 1.460 din 9 noiembrie 2010, nr. 33 din 18 ianuarie 2011 și nr. 780 din 15 decembrie 2016, prin care Curtea Constituțională a reținut că textele de lege criticate prevăd că persoana interesată are posibilitatea de a formula recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la hotărârea pronunțată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii referitoare la cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor și de a beneficia pe tot parcursul acestei proceduri de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil. În Dosarul Curții Constituționale nr. 1.064D/2018, Avocatul Poporului mai arată că promovarea pe loc în funcții de execuție a judecătorilor este condiționată de asigurarea de fonduri corespunzătoare de către Ministerul Justiției, în calitatea sa de ordonator principal de credite, cu privire la bugetele tuturor instanțelor judecătorești. De asemenea, apreciază că, în realitate, motivele de neconstituționalitate au în vedere modul de interpretare și aplicare a normelor legale criticate. Or, o asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 45 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul conținut:

— Art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004: *„Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicarea sau de la publicarea, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători.”*

— Art. 45 din Legea nr. 303/2004: *„Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii.”*

21. Curtea reține că, ulterior sesizării sale, dispozițiile art. 45 din Legea nr. 303/2004 au fost modificate, fără a schimba soluția

legislativă criticată de autorul excepției, prin art. I pct. 59 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, având, în prezent, următorul conținut: *„Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de secțiile corespunzătoare din Consiliul Superior al Magistraturii.”*

22. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și în art. 21 privind accesul liber la justiție.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea reține că autorul excepției din Dosarul Curții Constituționale nr. 2.735D/2017 arată că a formulat o solicitare privind validarea rezultatului obținut la concursul de promovare în funcții de execuție a judecătorilor și procurorilor și recunoașterea gradului profesional de judecător de curte de apel, care nu a fost însă analizată în Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, nefiind pronunțată în acest sens o hotărâre, astfel cum prevăd, în mod imperativ, dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, fiind astfel pus în imposibilitatea de a beneficia de o cale de atac la instanța supremă.

24. Referitor la aceste susțineri, Curtea reține că autorul excepției nu critică, în realitate, conținutul normativ al dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, ci este nemulțumit de faptul că solicitarea sa nu a fost analizată în Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, nefiind pronunțată o hotărâre în acest sens și neavând, astfel, posibilitatea de a beneficia de o cale de atac la instanța supremă. Or, Curtea constată că aceste critici constituie probleme de aplicare a legii la cazul dedus judecății și intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu critici de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, care prevăd că hotărârile privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată la Înalta Curte de Casație și Justiție. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

25. Referitor la prevederile art. 45 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestora, prin Decizia nr. 413 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 24 octombrie 2018, sau Decizia nr. 337 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 12 august 2019. Prin Decizia nr. 413 din 19 iunie 2018, paragrafele 21—30, Curtea a observat că, în esență, autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți de faptul că promovarea pe loc în grad profesional de tribunal sau curte de apel a judecătorilor/procurorilor se realizează în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii, apreciindu-se că promovarea trebuie să se realizeze sub forma unui examen, și nu a unui concurs. În analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea a pornit de la premisa potrivit căreia, în urma examenului de capacitate, judecătorul stagiar dobândește funcția de judecător definitiv, care urmează să fie exercitată la instanța corespunzătoare, respectiv judecătoria, în urma repartizării efectuate. Funcției de judecător la judecătoria îi corespunde, în mod evident, gradul profesional de judecătorie. Așadar, promovarea în funcție a judecătorilor este strâns legată de nivelul instanței judecătorești la care aceștia funcționează. Astfel, în materie de promovare pe funcții de execuție, regula este aceea a promovării efective, în sensul că un judecător care

funcționează la judecătorească sau tribunal, așadar, cu grad profesional aferent acestora, pentru a funcționa la o instanță judecătorească imediat superioară în grad, trebuie să candideze și să promoveze concursul pe post și, ca urmare a obținerii postului, dobândește gradul profesional superior aferent tribunalului sau curții de apel. Este de observat că însuși legiuitorul folosește noțiunea de promovare în funcție, iar odată ce judecătorul a promovat, dobândește rangul și celelalte drepturi aferente acesteia. Prin urmare, gradul profesional este un element component al funcției, și nu invers.

26. Curtea a mai reținut că pentru asigurarea funcționalității și a bunei administrări a sistemului instanțelor judecătorești, legiuitorul a reglementat o excepție de la această regulă, și anume promovarea pe loc, văzută ca un mecanism care asigură, la nevoie, completarea funcțiilor rămase vacante la nivelul tribunalului sau al curții de apel. Acest mecanism presupune dobândirea gradului profesional superior aferent tribunalului sau curții de apel, fără a funcționa efectiv la instanța judecătorească corespunzătoare. Este o derogare de la situația premisă care leagă gradul profesional de funcția exercitată la o instanță judecătorească de un anumit nivel și permite obținerea gradului profesional distinct de funcția respectivă. Această excepție este justificată de menținerea funcționării instanțelor judecătorești de nivel superior în cazul vacanței unor funcții la nivelul acestora, de necesitatea ocupării posturilor neocupate ca urmare a unor ieșiri individuale din sistemul instanțelor judecătorești. Se constituie astfel un corp de rezervă care poate răspunde imediat, permanent și continuu necesităților și provocărilor determinate de fluctuațiile de personal din cadrul instanțelor judecătorești. Prin urmare, schema de personal a instanțelor judecătorești nu poate fi concepută fără acest corp de rezervă, ale cărui dimensiuni le stabilește Consiliul Superior al Magistraturii. O asemenea competență a Consiliului Superior al Magistraturii derivă din prevederile art. 125 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice. Curtea a precizat că această excepție de la regulă nu poate fi generalizată în situații dorite de autorii excepției de neconstituționalitate, întrucât s-ar ajunge la situația în care toți judecătorii ar dobândi *per absurdum* grad profesional de curte de apel și ar continua să funcționeze la judecătoria sau tribunale, ceea ce ar echivala cu o denaturare a sistemului de promovări pe funcții de execuție. S-ar ajunge la o promovare în grade profesionale, și nu în funcții de execuție. Or, funcția de judecător la o instanță judecătorească de un anumit nivel este cea care conferă gradul profesional corespunzător.

27. Curtea a mai observat că legiuitorul a realizat o ficțiune juridică, în sensul că a reglementat posibilitatea judecătorului de la o instanță inferioară să promoveze în grad profesional, cu toate drepturile aferente, dar să exercite, în continuare, funcția de la instanța ierarhic inferioară; astfel, deși activitatea prestată [judecător la o instanță de rang inferior] nu corespunde cu gradul său profesional, judecătorul va avea rangul și va fi salarizat potrivit grilei de salarizare de la instanța ierarhic superioară, considerându-se că prestează aceeași muncă cu judecătorul de la o instanță de rang superior. Deși, ca expresie a egalității formale, este inechitabil ca la o muncă diferită, având în vedere nivelul instanței, doi judecători să fie retribuiți similar, legiuitorul a opus acestei inechități ideea de asigurare a bunei funcționări a justiției, aspect care justifică aplicarea egalității materiale în locul celei strict formale [a se vedea, cu privire la noțiunile de egalitate formală și materială, Decizia nr. 799 din 18 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 862 din 19 noiembrie 2015, paragraful 68]. Prin urmare, Curtea a reținut că din aceste motive legiuitorul a prevăzut competența Consiliului Superior al Magistraturii de a dimensiona în mod corespunzător numărul acestui corp de rezervă. Astfel,

promovarea pe loc nu echivalează cu o promovare propriu-zisă în funcție, ci reprezintă o modalitate de avansare în grad profesional pentru a răspunde nevoilor de personal ale sistemului de justiție, drept care ea este supusă unor necesare condiționări administrative. Aceasta este rațiunea pentru care un criteriu esențialmente administrativ prevalează față de vocația judecătorului de a promova pe loc, aceasta din urmă subsumându-se exigențelor care țin de gestionarea personalului din sistemul judecătoresc.

28. Cu privire la critica raportată la regimul juridic aplicabil personalului de specialitate juridică asimilat magistraților din cadrul Ministerului Justiției, Ministerului Public, Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național de Criminologie, Institutului Național de Expertize Criminalistice și al Institutului Național al Magistraturii, prevăzut la art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, Curtea a constatat, la paragraful 28 al Deciziei nr. 413 din 19 iunie 2018, precitată, că, în comparația pe care o realizează cu personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, autorii excepției de neconstituționalitate nu pornesc de la situații de fapt/drept identice/analoage, întrucât promovarea acestora din urmă se realizează, prin examen, pe grade/gradații aferente/în cadrul funcției pe care o ocupă, neexistând posibilitatea de a ocupa o altă funcție de execuție decât prin susținerea tot a unui concurs, nicidecum a unui examen. Principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite; or, situațiile prezentate sunt diferite astfel că nu se poate aplica același tratament juridic [cu privire la principiul egalității în drepturi, a se vedea Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, sau Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015]. De asemenea, Curtea a reținut că alte categorii profesionale nu pot fi comparate, prin prisma promovării pe loc, cu judecătoria, având în vedere atât diferența evidentă de regim constituțional între acestea [medici/profesorii etc.], cât și caracterul atipic al instituției promovării pe loc, specifică sistemului judecătoresc. Cu privire la aceeași problemă, a modului de promovare aplicabil personalului de specialitate juridică asimilat magistraților, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 352 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 30 iulie 2018, paragrafele 28—30, că magistrații și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor reprezintă categorii socioprofesionale distincte, ceea ce justifică stabilirea unor proceduri diferite de promovare în funcții de execuție. În acest sens, Curtea a observat că, deși personalul de specialitate juridică este asimilat magistraților în ceea ce privește drepturile și obligațiile acestora, există însă deosebiri esențiale între cele două categorii profesionale prin raportare la natura activității efectiv desfășurate. Ca atare, asimilarea nu presupune stabilirea unor reguli identice pentru admitere, evaluare, respectiv promovare, date fiind atribuțiile distincte ale fiecărei categorii profesionale vizate în speță, precum și activitatea efectiv desfășurată de persoanele încadrate în fiecare dintre cele două profesii. Curtea a conchis, la paragraful 35 al Deciziei nr. 352 din 22 mai 2018, precitată, că nu poate exista identitate de tratament juridic între cele două categorii de magistrați — judecătorii și procurorii, pe de o parte, și personalul de specialitate juridică asimilat magistraților, pe de altă parte. Pentru toate aceste motive, Curtea a constatat că nu se poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Edgar Laurențiu Dumbravă în Dosarul nr. 468/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și de Florina Izabela Cîrstea în Dosarul nr. 530/1/2018 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 45 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN**pentru re acreditarea Complexului Muzeal Bistrița-Năsăud
din Bistrița, județul Bistrița-Năsăud**

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 8.046 din 28.01.2020,

în conformitate cu prevederile art. 12 și 18 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se re acreditează Complexul Muzeal Bistrița-Năsăud, cu sediul în Bistrița, județul Bistrița-Năsăud.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

MINISTERUL CULTURII

O R D I N
pentru acreditarea Muzeului Județean Ialomița
din Slobozia, județul Ialomița

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 9.000 din 28.01.2020,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Județean Ialomița, cu sediul în Slobozia, județul Ialomița.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 6 februarie 2020.
Nr. 2.591.

MINISTERUL CULTURII

O R D I N
pentru acreditarea Muzeului de Istorie și Etnografie Darabani
din Darabani, județul Botoșani

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 9.315/6.328 din 28.01.2020,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul de Istorie și Etnografie Darabani, cu sediul în Darabani, județul Botoșani.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Bogdan Gheorghiu

București, 6 februarie 2020.
Nr. 2.592.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind aprobarea componenței Comisiei de elaborare și a Comisiei de validare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional**

În baza prevederilor art. 8 și ale art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

în temeiul prevederilor art. 94 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 5 și art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă componența nominală a Comisiei de elaborare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional, prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se aprobă componența nominală a Comisiei de validare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional, prevăzută în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Membrii Comisiei de validare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional contribuie, conform domeniilor de competență, la verificarea și validarea planurilor-cadru elaborate de comisia prevăzută la art. 1, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.675/2018 privind aprobarea componenței grupului de elaborare a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul secundar și

a componenței comisiei de validare a proiectelor de planuri-cadru de învățământ pentru învățământul secundar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 8 iunie 2018, și Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.631/2018 privind aprobarea componenței Grupului de revizuire a planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul primar și a componenței Comisiei de validare a planurilor-cadru de învățământ revizuite pentru învățământul primar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 17 mai 2018.

Art. 4. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, instituțiile aflate în subordonarea/coordonarea Ministerului Educației și Cercetării, unitățile/instituțiile de învățământ, precum și celelalte instituții prevăzute în anexe duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 14 februarie 2020.
Nr. 3.261.

ANEXA Nr. 1

Comisia de elaborare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional**I. Grup de lucru — planuri-cadru pentru învățământul primar**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția
1.	Gabriela Droc	Inspector învățământ primar, Ministerul Educației și Cercetării
2.	Radu Dascălu	Inspector, Centrul Național de Evaluare și Examinare
3.	Mihăescu Mirela	Inspector școlar învățământ primar, Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița
4.	Ionescu Claudia	Director, Școala Gimnazială nr. 4 „Elena Donici Cantacuzino” Pucioasa, Dâmbovița
5.	Brebenel Otilia	Profesor învățământ primar, Liceul Teoretic „Nicolae Iorga” București
6.	Onișoru Georgiana Florența	Profesor învățământ primar, Școala I.H. Rădulescu nr. 11, București
7.	Dragomer Katalin	Școala Gimnazială „Jancsó Benedek”, Gelița
8.	Otilia Apostu	Cercetător științific, Institutul de Științe ale Educației

II. Grup de lucru — planuri-cadru pentru învățământul gimnazial

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția
1.	Traian Șăitan	Coordonator, Ministerul Educației și Cercetării
2.	Gina Barac	Membru, Institutul de Științe ale Educației
3.	Luminița Catană	Membru, Institutul de Științe ale Educației
4.	Marius Avram	Membru, Centrul Național de Evaluare și Examinare
5.	Constantin Cristina Maria	Membru, Centrul Național de Evaluare și Examinare
6.	Marilena Nuță	Membru, Școala Generală „I. Gh. Duca”
7.	Adrian Brăescu	Membru, Ministerul Educației și Cercetării
8.	Mihaela Mușat	Membru, Școala Generală nr. 56
9.	Virginia Rențea	Director cabinet, Ministerul Educației și Cercetării
10.	Nemes Ildikó	Liceul Teoretic „Tamási Áron” Odorheiu Secuiesc

III.a. Grup de lucru — planuri-cadru pentru învățământul liceal, filieră teoretică

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția
1.	Eugen Stoica	Inspector general, Ministerul Educației și Cercetării
2.	Alexandru Szepesi	Director, Ministerul Educației și Cercetării
3.	Daniel Georgescu	Consilier, Ministerul Educației și Cercetării
4.	Petre Botnariuc	Director adjunct, Institutul de Științe ale Educației
5.	Gabriela Nausica Noveanu	Cercetător științific dr. II, Institutul de Științe ale Educației
6.	Irina Roxana Georgescu	Consilier principal, Centrul Național de Evaluare și Examinare
7.	Oana Monica Moșoiu	Coordonator intervenții sistemice ROSE, Ministerul Educației și Cercetării, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă

III.b. Grup de lucru — planuri-cadru pentru învățământul liceal, filieră tehnologică

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția
1.	Dana Carmen Stroe	Șef serviciu, programe de formare profesională și asigurarea calității, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional Tehnic
2.	Silvia Vlăsceanu	Vicepreședinte, CONCORDIA
3.	Anca Hociotă	Manager vocațional training, Camera de Comerț și Industrie Româno-Germană (AHK România)
4.	Tiberiu Dobrescu	Președinte, Autoritatea Națională pentru Calificări
5.	Irina Horga	Șef laborator politici educaționale, Institutul de Științe ale Educației
6.	Tania Irimia	Director general, Ministerul Educației și Cercetării
7.	Roxana Mihail	Șef serviciu evaluări naționale și internaționale, Centrul Național de Evaluare și Examinare
8.	Gabriel Narcis Vrânceanu	Director, Autoritatea Națională pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România
9.	Carmen Răileanu	Inspector de specialitate, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional Tehnic
10.	Cecilia Luiza Crăciun	Inspector de specialitate, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional Tehnic
11.	Camelia Carmen Ghețu	Inspector de specialitate, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional Tehnic
12.	Mirela Dinescu	Director, Școala Superioară Comercială „Nicolae Kretzulescu” București
13.	Nicoleta Gaidoș	Director, Colegiul Tehnic „Mircea cel Bătrân” București
14.	Liliana Ișfan	Director, Colegiul Tehnic „Costin D. Nenițescu” București

III.c. Grup de lucru — planuri-cadru pentru învățământul liceal, filieră vocațională

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția
1.	Anca Petrache	Director, Ministerul Educației și Cercetării
2.	Simona Luciana Velea	Consilier, Institutul de Științe ale Educației
3.	Adriana Dumitru	Liceul Pedagogic „Matei Basarab” Slobozia
4.	Marilena Lascăr	Profesor, Colegiul Național „Elena Cuza”
5.	Crina Gorgăneanu	Consilier, Centrul Național de Evaluare și Examinare
6.	Adrian Brăescu	Inspector, Ministerul Educației și Cercetării
7.	Vasile Timiș	Inspector, Ministerul Educației și Cercetării
8.	Răzvan Călugăru	Inspector, Inspectoratul Școlar al Municipiului București
9.	Mihaela Ungureanu	Colegiul Pedagogic „Vasile Lupu” din Iași

ANEXA Nr. 2

Comisia de validare a planurilor-cadru pentru învățământul primar, gimnazial, liceal și profesional

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția
1.	Luminița Rodica Barcari	Secretar de stat, Ministerul Educației și Cercetării
2.	Daniela Bogdan	Director general, Ministerul Educației și Cercetării
3.	Aurel Ion Pop	Președinte, Academia Română
4.	Lidia Antoniu	Vicepreședinte, Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret”
5.	Simion Hăncescu	Președinte, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ
6.	Iulian Cristache	Președinte, Federația Națională a Asociațiilor de Părinți
7.	Corina Atanasiu	Federația Părinților și Aparținătorilor Legali din România
8.	Liliana Romaniuc	Președinte, Asociația Română pentru Literație
9.	Luminița Costache	Reprezentant UNICEF, România
10.	Mariana Moarcăș	Banca Mondială
11.	Gelu Duminică	Director executiv, Agenția Împreună
12.	Nedelcu Anca	Universitatea București
13.	Dragoș Iliescu	Universitatea București
14.	Lucian Ciolan	Universitatea București
15.	Daniel David	Universitatea „Babeș-Bolyai”
16.	Marian Ilie	Universitatea de Vest, Timișoara
17.	Florin Frumos	Universitatea „Al. Ioan Cuza” Iași
18.	Mihaela Singer	Universitatea Petrol și Gaze Ploiești
19.	Cristian Hatu	Președinte, Centrul de Evaluare și Analize Educaționale
20.	Șerban Iosifescu	Președinte, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar
21.	Marius Andruh	Academia Română
22.	Alexandru Nicolae	Universitatea București
23.	Marian Staș	Consilier, Cabinet secretar de stat

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Național Liberal cu ocazia alegerii Președintelui României
din anul 2019**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 12.12.2019—19.02.2020 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile electorale înregistrate de Partidul Național Liberal cu ocazia alegerii Președintelui României din anul 2019.

Constatări:

Ca urmare a verificării documentelor justificative depuse la Autoritatea Electorală Permanentă s-a constatat că Partidul Național Liberal a înregistrat contribuții electorale în valoare de 18.400.057,34 lei, provenite din transferuri ale fondurilor obținute din subvenții de la bugetul de stat. Cheltuielile electorale au fost în valoare de 25.241.053,37 lei.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 36 alin. (3) lit. a), b) și c) și art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 20 februarie 2020.
Nr. 2.493.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 243120